

§ 11. *Край на потопътъ.*

Богъ проводи силенъ вѣтръ, и водитъ малко по малко намаляхъ. Най подиръ на единадесетый мѣсець отъ началото на потопътъ Ной отвори прозорецътъ на ковчегътъ и испусна враната, която не се върна вече. Послѣ испусна гълъбътъ който, като не намери мѣсто да кацне, върна се при Ноя, който прострѣ рѣка и го внесе въ ковчегътъ. Гълъбътъ былъ проведенъ испослѣ пакъ, донесе въ клѣвката си маслинано клонче, чрѣзъ което са познаваше крайтъ на потоцътъ. (Быт. ѿ. 1—11.).

§. 12. *Ной излѣзва изъ ковчегътъ.*

Ной излѣзе изъ ковчегътъ, като бѣ прѣстоялъ въ него затворенъ съ челядта си цѣла година, и извади съ себе си птицитъ и другитъ животны. Тогази постави жертвенникъ, и принесе жертва на Господа; а Богъ му рече: За напредъ нѣма да погубвамъ чловѣшкыйтъ родъ; ето турямъ на облацитъ дѣгата си въ знакъ на завѣтътъ, който правѣхъ съ васъ. Когато покривамъ небето съ облацы, тогазъ ще са показва дѣгата ми, и ще помнѣхъ завѣтътъ си и никога не ще става потопъ да разваля земята. (Быт. ѿ. 18.).

§. 13. *Развращеніето на чловѣшкыйтъ родъ.*

Сичкитъ народы происхождатъ отъ сыноветъ на Ноя: защото Симъ насели Азия, Хамъ насели Африка, а Іафетъ — Европа. Наказаніето чрѣзъ потопътъ не възпрѣ чловѣцитъ отъ лошевинытъ, но въ малко врѣмѣтъ станѣхъ по лошы отъ по напредъ! защото забра-